

Kabelkový přijímač TESLA Arioso

Celkový popis

Přenosný kabelkový přijímač TESLA Arioso, jehož výrobcem je k. p. TESLA Bratislava, lze používat buď s vestavěnými suchými články anebo ho napájet ze světelné sítě. Přijímač umožňuje příjem rozhlasových pořadů na všech běžných pásmech, přičemž pro příjem na dlouhých a středních vlnách slouží feritová anténa, pro příjem na krátkých a velmi krátkých vlnách pak teleskopická anténa. K přijímači lze rovněž připojit buď gramofon nebo magnetofon. Prodejní cena byla stanovena 1310 Kčs.

Všechny ovládací prvky jsou soustředěny na horní stěně. Vlevo je to regulátor hlasitosti kombinovaný se spínačem zdroje, vzadu pak sedm tlačítkových spínačů. Z nich první zleva slouží jako spínač tónové clony, druhý zapojuje vstup pro gramofon nebo magnetofon, další čtyři spínají jednotlivé rozsahy příjmu a poslední vpravo zapojuje při příjmu v pásmu VKV obvod AFC.

Technické údaje podle výrobce
Vlnové rozsahy: DV 150 až 285 kHz,
 SV 525 až 1605 kHz,
 KV 5,9 až 12 MHz,
 VKV 66 až 73 MHz,
 87,5 až 104 MHz.
Citlivost: DV 3 mV/m
 (s/š=30 dB),
 SV 1,1 mV/m
 (s/š=20 dB),
 KV 100 μV (s/š=20 dB),
 VKV 10 μV (s/š=26 dB).

Výstupní výkon: 750 mW/8 Ω.
Napájení: 9 V (6 článků R 14),
 220 V/50 Hz.

Příkon ze sítě: 6 W.
Odběr z článků: 180 mA (max).
Rozměry: 24 × 15 × 6,5 cm.
Hmotnost: 1,2 kg.

Funkce přístroje

Přijímač svým vzhledem i zapojením značně připomíná mírně upravený přijímač Domino. Naštěstí se zde již neobjevuje ona pozoruhodná koncepce s „dvousměrným“ regulátorem hlasitosti (hudba—řeč), která byla i v AR kritizována. U zkoušených přijímačů jsem měl mimořádnou smůlu, protože první, namátkou vybraný vzorek, nevyhovoval při příjmu v rozsahu VKV (při ladění hlasitě praskal). Druhý přijímač, rovněž namátkou vybraný, nedovoloval zase provoz na síť. Kontrolou bylo zjištěno, že je přerušen primár síťového transformátorku. Teprve třetí přístroj byl funkce schopen. Může to být pochopitelně souhrn nešťastných náhod, ale také nedostatečná výstupní kontrola.

Třetí přijímač již pracoval bez vady. K jeho funkci lze říci asi to, že vcelku splňuje vše, co od podobného relativně malého přístroje očekáváme. Reprodukce je vzhledem k použité malé skříňce i reproduktoru uspokojivá a i citlivost přijímače (pro účel jeho použití) vyhovuje.

Poněkud samoučelnou se mi zdá být zásuvka, kterou výrobce označuje jako vhodnou pro připojení gramofonu či magnetofonu. Lze si jen těžko představit, že by někdo tento přístroj používal k reprodukci gramofonových desek. Zásuvku bude patrně daleko vhodnější využívat v opačném směru, tedy pro nahrávání rozhlasových pořadů na magnetofon, což je samozřejmě možné.

Shodně jako u přijímače Domino a Domino 2, je i zde síťová část upravena tak, že se po dobu, kdy je přijímač připojen k síti, dobíjejí — či spíše regenerují — vestavěné články. K tomuto problému by se měli spíše vyjádřit odborníci z výroby těchto článků; já bych zde jen rád upozornil na to, že v mezím případě, který výrobce vzhledem k toleranci použitých Zenerových diod připouští, může být stabilizované usměrněné napájecí napětí až 10,5 V. Jestliže více vybité suché články mají například po 1,3 V, pak regenerační proud, který do nich teče, činí

13 mA. Je sice možné, že se protékajícím proudem může (podle okolností) napětí článků poněkud zvýšit, přesto se však nemohu ubránit dojmu, že v případě, kdy majitel ponechá přístroj trvale zapojený v síťové zásuvce (samozřejmě ve vypnutém stavu), může nastat nežádoucí elektrochemický pochod, který by mohl mít například vliv na hermetičnost článků. Vítal bych v tomto směru vyjádření odborníků z výroby a osobně bych síťový přívod při dlouhodobé nečinnosti raději ze zásuvky vytahoval.

Vnější provedení

Jak již bylo řečeno, po vnější stránce připomíná tento přijímač značně typy Domino, z nichž je odvozen. Je celkově řešen velmi jednoduše a jeho vzhled rozhodně nelze nazvat atraktivním i když provedení je kompaktní a pro svou funkci nesporně vyhovující.

Vnitřní provedení a opravitelnost

Jako Domino, tak i tento přijímač se rozebírá shodným způsobem a to zcela jednoduchým povolením dvou šroubků na horní stěně. Tím lze odklopit čelní stěnu a pokud potřebujeme odklopit i zadní stěnu, povolíme další dva šroubky. Z hlediska oprav proto nebudou žádné problémy, neboť všechna místa jsou velmi snadno přístupná.

Závěr

Přijímač Arioso je zcela zřejmým nástupcem přijímačů Domino a Domino 2, z nichž první se začal vyrábět již téměř před deseti lety. Je sice pravda, že jeho zapojení je celkem vyhovující a konstrukce, zvláště z opravářského hlediska, výhodná, ale zůstává otázkou, zda by již pomalu nebyl čas na výraznější vnější inovaci, která by se neprojevovala jen zploštěním čela horní stěny a jiným regulátorem hlasitosti?

—Hs—